

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089		Telefon: 416/530-4222 647/728-0654 Praha: 222-261-811 E-mail: abe@zpravy.ca abe@satellite1-416.com
	<i>Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku!</i> ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)	J Time Committed À dé lai convenu	

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 13.

(462.)

Vol. 20.

Thursday,

July 15,

2010

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Blahoslavený ten, který nesedá s mocnými u jednoho stolu

Byl to podivný víkend. V sobotu jsem se chystal na Československý neb, jak se teď říká, na Český a Slovenský den. Jenže lilo jako z konve a jelikož jsem měl druhý den kázání v Československém baptistickém kostele a potřeboval jsem ho dokončit a v neděli se konala na stejném místě Vzpomínka na popravu Milady Horákové, rozhodl jsem se, že pojedu na Masaryktown na velocipédu o den později.

Dokument o procesu s Miladou Horákovou Proces H jsem viděl před rokem v Praze, kdy byl odvysílán Českou televizí v dnech výročí procesu od 31. května do 9. června 2009. Jedná se o deset dvaapadesáti minutových částí. K mému překvapení tam byl i dokumentarista Martin Vadas, který k filmu měl odborný komentář a vysvětlil řadu nejasností a popsal to, jak tento snímek vznikl. Kdy se použilo filmu, kdy zvukového či písemného záznamu. Zajímavé na filmu je, že se nedochovaly řeči obhájců. Při druhém shlédnutí film vypadal ještě depresivněji než poprvé. Člověk si uvědomuje nelidskost doby i celou atmosféru padesátých let.

V druhé půlce večera byl uveden film Zuzany Hahnové *Voices Within Walls*, který byl natočen vloni v listopadu. Jedná se o experimentální audiovizuální projekci. Bohužel diváci měli možnost sledovat pouze vizuální projekci. Zvuk byl velice nekvalitní, obzvláště byl problém, kdykoliv se ve filmu objevila oranžová barva a tak lze usoudit, že se jednalo spíše o závadu v projektoru.

Oba filmy spolu tématicky souvisely a pojednávaly o období padesátých let u nás. Film Zuzany Hahnové byl rozšířený i o svědectví lidí ze Severní Koreje a z Kuby, kde jsou lidská práva komunistickým režimem stále drasticky pošlapávána.

REŽISÉR MARTIN VADAS

I V TOM NEJVĚTŠÍM HORKU, LZE NALÉZT ŘEŠENÍ

AUTORN NEZNÁMÝ - ZASLÁNO E-MAILEM

V dokumentu Martina Vadase mně připadala zajímavá analýza jednoho z historiků, že totalita chce nejprve šokovat a když získá souhlas veřejnosti, pak teprve uplatní do důsledku svou moc.

Nemohl jsem se ubránit srovnání s tím, co se dělo v tu dobu v torontských ulicích, kdy na bezpečnostní opatření při summitu G8/G20 se vynaložilo přes miliardu dolarů. Policie však nebyla schopná ochránit ani pár obchodů na Yonge Street. Ne jedna, ale hned několik kamer z různých úhlů zabíraly, jak výtržníci rozbíjejí výlohy. Lidé se fotografovali před hořícími policejními auty.

Vzpomněl jsem si, jak začala normalizace v Československu v roce 1969, kdy někdo hodil do výlohy Aeroflotu kámen. Zlí jazykové tvrdili, že to byl agent KGB. Každopádně se to hodilo k tomu, aby normalizace mohla začít a o pár měsíců později v srpnu 1969 již policie nelítostně zasáhla.

V sobotu večer torontský starosta prohlásil, že takovou kriminalitu město nezažilo. Tvrdím si oponovat, zažilo horší věci, třeba když se postřílejí příslušníci různých mafiánských skupin v severním Torontu nebo v oblasti Jane a Finch.

Tak to bylo ten první den, v sobotu, když jsme měli být šokováni. Druhý den, v neděli, přišla represe. Bylo zatčeno okolo tisíce lidí, včetně novinářů, pracovníků TTC, studentů. Někteří byli svázáni hodiny na dešti. V tu dobu jsem jel ze vzpomínky na Miladu Horákovou a zastihla mne bouře. Neměl jsem světlo a tak jsem poprvé naložil kolo do torontského metra. Jezdila pouze jedna linka.

Na štěstí. Možná, že bych si zopakoval listopad roku 1968, kdy jsem byl obviněn příslušníkem VB Zámečníkem, který mne zatknul a jak sám u soudu řekl: „Soupnul jsem milého Březinu do Roburu!“

A co průzkum veřejného mínění? Víc, jak dvě třetiny

dotázaných se zásahem policie souhlasí. Souhlasí politici, souhlasí televizní komentátoři. Jinak se o tom již nemluví. Zjistilo se, že policejní inspektor byl špatně informován svým právníkem, že policie neměla takové pravomoci, jak tvrdila. Nesmělá kritika se objevuje pouze z torontského tisku.

Jak již to bývá po bouři přišla do Toronta vedra a okurková sezóna. Televizní noviny jsou vysílané od bazénů. Vypravil jsem se k nejbližšímu, který je na rohu ulic St. Clair a Caledonie. Když jsem tam dorazil, byl bazén zavřený. Nikde ani cedulka se zdůvodněním. Opět jsem sednul na velocipéd a dojel k jezeru, kde ještě vloni fungoval bazén Sunnyside. Lidé běhali kolem a jezdili na kolečkových bruslích. Děti se popelily v písku. I tento bazén byl zavřený. Ani nejmenší potuchy, že by se zde něco dělo. Žádná cedulka, pouze upozornění, abych volal na nově zřízené číslo 311. Když jsem tam zavolal, operátorka ani nevěděla, že bazény nefungují.

Nakonec jsem se znechuceně odebral k Alex Duff Pool, který nějaký umělec před léty zničil tak, že se tam nedá plavat. Když jsem pořadatelku u dveří požádal, jestli by mi mohla rozměnit dolar, odpověděla, že tam není od toho.

Z minulosti vím, že automat na Coca-Colu vrátí drobné. Obětoval jsem tedy dolar. A co globalizovaný automat? Sežral můj dolar a nevydal ani drobné ani plechovku. Odešel jsem do přecpané šatny a zeptal jsem se, jestli někdo nemá drobné. Nějaký Ital v dresu s nápisem *Totti* na zádech pravil, že má. Došel do skříňky a skutečně mi věnoval *quarter*. Chtěl jsem mu dát za odměnu dolar, ale on to odmítl. Nechtěl nic. A já v tom okamžiku pochopil, že to v tomhle městě ještě není tak zlé.

Aleš Březina

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001
Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E”,
Toronto, Ont. M6H 4E2
Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com
www.zpravy.org
www.zpravy.ca
Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 222-261-8111
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)
Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.
Předplatné:
v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,
pro ostatní svět CND/US \$ 60 .
v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.
PDF elektronicky \$ 22 -
V ČR 200 Kč , na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Československý baptistický sbor (Czechoslovak Baptist Church); 200 Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Každý je srdečně vítán. Začátek nedělních bohoslužeb je v 10:00. Rev. Ján Banko. Tel.: 289/242-0635, Internet: http://www.csbaptist.com/
KITCHENER-WATERLOO: Každou druhou neděli v měsíci v 17:00 - German Gospel Church, 223 Union St.E.
Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, On. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev.Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Rímsko-katolický kostol sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša.: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farár: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. První sobota v měsíci v 15:00 na Masaryktownu. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.
Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.
Luteránsky kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth.

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911
Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: V září.
Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hirchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: V září
Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: V září.1
Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd. Nejbližší bohoslužby: Bude oznámeno.. Podrobnosti Jan Mišek, tel. 905-563-8547

Konec rodiny Reichlovy

Byli čtyři: rodiče, Jaroslav Reichl a Jindra Reichlová a děti, Alena a Jindřich. Nejdřív jsem se setkal s Jaroslavem Reichlem. A to už je hodně dávno, víc než šedesát roků. Bydleli jsme spolu (a s řadou jiných) na stejné cimře v uprchlickém táboru v Ludwigsburgu. Byl o dvě a snad tři desítky let starší než my ostatní, většinou univerzitní studenti. Říkali jsme mu táta. V Československu byl tiskařem. Hrdě se hlásil k sociální demokracii (té soukupovské, majerovské). Byl hrdý na své povolání a měl důvod - po válce byl ředitelem státní tiskárny ve Varnsdorfu, kde tiskli nádherné věci (jako třeba skvostně ilustrované vydání Březinových básní). Jeho odchod z domova byl náhlý a dost dramatický. Doma nechal rodinu (svoji druhou ženu Jindřišku a děti Alenu a Jindřicha). V Ludwigsburgu si táta našel

zaměstnání v tiskárně (a našel tam i místo (pomocného dělníka) pro mne). Všichni jsme ho milovali, dovedl poutavě vyprávět, recitoval poezii (nejraději měl báseň Alfreda de Vigny na smrt vlka a její závěr: “A zemřít jako on: bez hlesu”. Pak se vrátil domů pro rodinu. Já jsem mezitím odejel do Kanady na zemědělskou práci. Tátovi se podařilo rodinu převést a asi za rok přijeli do Kanady. Tady si brzy našli zaměstnání a za pár let koupili domek v Rexdalu, Alena dobře studovala (stala se učitelkou), Jindřich měl potíže - jedno odpoledne byli s otcem sami doma - otec dole v kuchyni a Jindřich nahoře ve své ložnici. Nahoře se ozval výstřel. Otec letěl nahoru. Našel mrtvého syna. Otec zemřel někdy před dvaceti lety. V Torontském Staru z 8. května letošního roku vyšly dva nekrology: Jindřišky Reichlové a hned pod ní, Anny Rezkové. Jindřiška Reichlová zemřela 5. května

2010 (narodila se 4. února 1919), Anne Rezková (zemřela 3. května 2010 ve věku 96 let).

Smrt Jindřišky mi sdělil manžel Aleny, Carl Alexander. Slíbil, že den a místo mi oznámí, jakmile je bude znát. Měl problém s Alenou, byla v nemocnici, ale samozřejmě se chtěla pohřbu maminky zúčastnit. Za několik dní volal znova: Alenin stav se horší, pohřeb je odložen. Asi o měsíc volal znovu: „Alena umřela.“ Maminka a dcera měly společný pohřeb. Jejich popel byl uložen k popelu Jaroslava a Jindřicha na torontském hřbitově 29. června 2010. Všichni patřili k mým nejbližším přátelům. S jejich smrtí odešel i velký kus mého života. Carlu Alexandrovi vyslovuji svoji upřímnou soustrast.

Josef Čermák

Kalendář

18. 7. (ne) 10:00
Závěrečné bohoslužby v Československém bapt. sboru v Torontu
200 Annette ST.

18.7. (ne) 11:00
Slovenský deň
Karlovac Park
1860 Thomson Rd.
Milton, Ontario

7.8. 2010 (so) 10:00
Letní sokolské hry
Masaryktown -Toronto

11.9.2010 (so) 17:00
Zahájení sezóny s večerí Sokola Toronto
Osada sv. Václava
496 Gladstone Ave.

12.9. (ne) 17:00
Nokturna v městě
Profesor Ian Scott
Mozart v Praze
Osada sv. Václava
496 Gladstone Ave.

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjití novin.
www.satellite1-416.com
www.zpravy.ca
www.zpravy.org

Předchozí číslo v PDF

www.12.satellite1-416.com
www.12.zpravy.ca

Kalendář

Co se připravuje v krajské komunitě v Kanadě
www.kalendar.satellite1-416.com
www.kalendar.zpravy.ca

Slovak House Slovak Infocentre

8 Clarence Square,
Toronto
Otvoreno: Streda 15:00-17:00
Tel.: 416/689-9889
E-mail:
info@slovakhouse.org
www.solvakhouse.org

Česká televize Nová vize
vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin
opakování v úterý v 7:30 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)
E-mail: slepcikovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet
vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin
opakování v úterý v 8:00 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a169)
E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK
Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání
Poštovní adresa je:
P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8
Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940
E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca
Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca
Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK
Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.
450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1
Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu
Středa: 16:00-21:00, sobota: 10:00-13:00.
Tel.: 416-439-0792

Satellite 1-416
jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.
Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění.
Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.
Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.
Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through Canada Periodical Fund (CPF) for our publishing activities.

Patrimoine canadien

Canadian Heritage

Canada

Poslední bohoslužby
v Československém
baptistickém kostele

V 17. století odcházeli po Bitvě na Bílé Hoře čeští evangelíci do exilu. V zahraničí vznikly

stovky sborů a společenství, z nichž, hlavně v karibské oblasti, některé stále fungují pod jménem Moravští bratři. Někde mají stále při bohoslužbách staré bratrské písně. Ještě v první polovině dvacátého století bylo v severní Americe několik desítek evangelických sborů, kde se hovořilo česky. Dlouhou dobu zůstávalo takovým posledním společenstvím, kde se hovořilo česky a slovensky baptistický kostel na 200 Annette St. v Torontu. Bohužel i tato budova bude přeměněna na bytové jednotky a bohoslužby na rozloučenou s činností se budou konat v neděli 18. července 2010. Úplně naposled zde zazní kázání a zpěv o týden později. Členové sboru se budou scházet nadále jednou měsíčně na jiném místě.

Omluva a oprava: V minulém čísle jsem špatně opsal text Josefa Čermáka o Miladě Horákové. Josef Čermák měl, že Milada Horáková *promovala* na právnické fakultě. Já jsem napsal *promlouvala*. Za šotka se omlouvám.

Aleš Březina, foto M. Gabánková

Česká centrála
cestovního ruchu

zajišťuje propagaci a marketing České republiky jako atraktivní turistické destinace na kanadském trhu. Pro více informací kontaktujte CzechTourism Kanada: 2 Bloor Street West Suite 1500 Toronto, Ontario M4W 3E2 Tel.: 416/363-9928 Fax: 416/972-6991 E-mail: info-ca@czechtourism.com www.CzechTourism.com

Financial

Kursovní lístek

100 Kč	5,15 CDN \$
1 CDN \$	19,42 Kč
1 EUR	1,30 CDN \$
1 CND \$	0,78 EURO
1 US \$	1,04 CDN \$
1 CND \$	0,96 US \$

Universal Currency Converter - 12. 7. 2010

1 CDN \$	19,48 Kč
1 EURO	25,31 Kč
1 US \$	20,10 Kč
ČNB - 12. 7. 2010	

Ubrečený, ale milý
ČESKÝ A SLOVENSKÝ DEN V KANADĚ

Byl tak ubrečený, že vydavatel těchto novin, který věrně navštěvuje krajanské podniky a píše o nich v Satellitu, se do Masaryktownu nedostal. Putuje totiž (pokud se dá na kole putovat) po Torontu na kole (nevím do jaké míry z důvodů ekologických a do jaké míry puzen instinkty sportovce). Prostě to vzdal. Já jsem se tam dostal, protože nějaká dobrá duše mne tam vzala sebou (Blanka Rohnová a manželé Ječmenovi). A slíbil Aleši Březinovi, že o tom napíši. Jenomže čas letí a když se blížíte stovce (už jenom 14 let), prakticky všechny záznamy o nových zážitcích v mozkových závitech prostě odletí s časem. Ale pamatuji se, že lilo a lilo. A možná, že ani tolik nelilo, ale já si to tak jen pamatuji. A také si pamatuji celkový dojem: bylo to docela milé odpoledne. Konalo se v restauraci za slušné účasti (vzhledem k počasí). Byli tam současní i někteří bývalí funkcionáři MMI, určitě (a to si pamatuji), tam byli manželé Ječmenovi. A také dipolomatičtí zástupci, generální konzul ČR Richard Krpač a čestný konzul Slovenské republiky v Torontu Michael Martinček. Na co se výrazně pamatuji (a já se někdy pamatuji i na věci, které se nestaly), jsou sokolské děti, které tam cvičily, a které jsem viděl na sokolském festivalu v kostele sv. Václava krátce předtím (a také jsem o tom psal). A ty děti a jejich cvičitelé si zaslouží veliký potlesk. Jsem skoro jistý, že tam byla i skvělá slovenská taneční skupina. Pamatuji, že jsem obdivoval dokonalost jejich pohybů (a kdybych uměl závidět, záviděl bych jim (ale tím si nejsem jistý - jednou to asi stačí)) i jejich mládí. A jistě tam byl i Jiří Grossman - hudbu tohoto skvělého muzikanta slyším všude, kde se děje něco českého - i tam kde náhodou není. Děkuji pořadatelům této události (vím, kolik to vezme plánování a práce) a omlouvám se všem, které si moje starobylá paměť nezaznamenala.

Josef Čermák

SOKOL CANADA
Cordially invites you to the annual

46th SUMMER GAMES

SOKOLSKÁ ŽUPA KANADSKÁ
Srdečně zve všechny na své

46.LETNÍ HRÝ

Saturday, August 7, 2010 At Masaryktown
Konané v sobotu 7. srpna 2010 na Masaryktownu

Hry jsou otevřené všem – Games are open to all
Rekreační volejbal - Recreational volleyball

Time and registration: 10.00 a.m.
Začátek a zápis v 10.00 hodin

For more information please contact:
Informace podá

Hana Jurasek: 905-838-2541
or
E-mail: hanajurasek@yahoo.ca

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví
Czech Embassy
251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví
Slovak Embassy
50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.:
pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate
of the Czech Republic

Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Winnipeg, MB
Honorary Consul: Wiliam Randa
310-115 Bannatyne Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3
Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
E-mail: winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates
of the Slovak Republic

Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:
18 King Street West, Suite 1203
Toronto, ON M5C 1C4
tel: 416/862-1270 fax: 416/363-3528
michaelm@ontarioclub.com
Michael Martincek, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:
247 Abbott St., 3rd Floor
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
e-mail: stan.lisiak@gmail.com
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:
B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkdraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Toto číslo bylo dáno
do tiskárny
17. 7. 2010 v 17:00
Příští číslo vyjde:
5. 8. 2010

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ OBCHODNÍ A KULTURNÍ KOMORA INC.

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

Dr. Petr Munk Chiropraktik

1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

Mind & Body

Lakeshore Village Integrated Medicine

Integrated Medicine Clinic

Some of the medical services
we provide

Registered Massage Therapy
Craniosacral Therapy
Lymphatic Drainage (CDT)
Lymphoma Treatment
Hot Stone Massage
Low Level Intensity Laser
Naturopathic Medicine
Acupuncture
Chiropractic Treatments
Relationship Issues and Psychotherapy

**Některé soukromé pojišťovny
hradí některé vybrané léčby**

2921 Lakeshore Blvd West, Etobicoke
(at Islington Avenue)
Tel.: 416/823-1165

E-mail: rmt-yyz@integratedmedicine.ca
www.integratedmedicine.ca

Translations

EVA MESTICOVÁ

Autorizovaná
překladatelka

**E-mail:
emestic@hotmail.com
416/922-8786**

Karlovarské vuvuzely

Letošní festival mně trochu připomenul mistrovství světa ve fotbale. Velké nasazení, hodně dobrých filmů, také některá nudnější utkání. A všudypřítomný hluk hardrockové hudby ze stanů okolo hlavního festivalového centra - hotelu Thermal, kde se žilo a hrálo až do rána. Nic proti tomu, ale řev festivalových rockových „vuvuzel“, dýdžejů a hudebních performerů někdy přehlušoval i estetický zážitek z filmů, ba dokonce i příjezd hvězd jako byl Nikita Michalkov, Jude Law nebo Scott Cooper. Domnívám se, že i na velkém festivalu jsou chvíle, kdy má být klid. Karlovarský festival zůstal hravý a experimentující. Je tu pořád příchut' happeningu, patrná v to, jak umělecká ředitelka Eva Zaoralová se svým týmem kombinuje výběr filmů, je moderováno uvádění filmů, jak skupina redaktorů píše Festivalový deník. Samo město je zcela zvláštní happening. Jak podotkl prezident festivalu Jiří Bartoška, nikdo neví, co by se stalo, kdyby někdo hodil do výtahové šachty Thermalu hadr s hořlavinou pár dní před začátkem festivalu. Náš největší festival se totiž odehrává ve městě, které není zas až tak úplně pochopitelné. V exkluzivních obchodech se tu prodávají značkové oděvy Diesel, na kolonádě chodí Rusové ověšení zlatem, ale potraviny prodávají většinou Vietnamci. Česká prodejna s nápisem „Jednota v Toužimi“ je uzavřená. A nejen ona. Nově vybudované, nádherné hotely v okolí pravoslavného kostela vypadají jako nejluxusnější objekty v Monte Carlu, ale uvnitř je vesměs prázdné, jedno, dvě auta, v oknech se nesvíí. Funguje jen ostraha. Anglikánský kostel sv. Tomáše pod Jelením skokem chátrá dál. Kolonáda je živá a pulzující, ale pár kroků nad ní jsou nově opravené, ale prázdné budovy, o kterých nikdo neví, co s nimi bude. Souhlasím s Bartoškou, že je obtížné odhadnout další cestu našeho největšího lázeňského města. Pokud se festival pohybuje v řádu desítek miliónů, tam nahoře kolem exkluzivních hotelů Imperial nebo Moskevský dvůr jde o miliardy. Kdo je má v rukou? A co s nimi bude dělat? Co se v Karlových Varech vlastně děje? Myslím, že to neví ani zastupitelé města.

Publikum je festivalu věrné

Baťůžkáři opět naplnili prostory kolem i uvnitř *Thermalu*, stáli ve frontách na lístky, odpočívali na zemi a myli se v říčce Teplá. V sedm ráno se snažili tisíce diváků najednou rezervovat lístek pomocí SMS zpráv, ale to šlo jen přibližně deset vteřin! Pak už byly rezervace plné a nezbyvalo než jít čekat před kino hodinu před začátkem filmu. Kupodivu - mladí diváci zůstal přes nával na filmy festivalu věrní. Mezi návštěvníky byly populárnější ty filmy, které běžely v různých mimosoutěžních sekcích a o kterých se psalo například v souvislosti s festivalem v Cannes než dvanáct dosud neznámých soutěžních filmů - ty hodnotila sedmičlenná porota, ve které zasedl mj. český režisér Bohdan Sláma, srbská herečka Mirjana Karanović nebo australský spisovatel, filmový kritik a dlouholetý ředitel filmového festivalu v Sydney David Stratton. Bylo prodáno 126000 lístků do kin, akreditováno přes 11000 účastníků (diváků, kteří si kupují tzv. festivalové pasy), 765 filmových profesionálů (režisérů, herců, producentů, obchodníků) a 600 novinářů. Český film Jiřího Vejdělky *Ženy v pokušení* získal na festivalu miliónového diváka, čímž se stal dalším českým filmovým hitem srovnatelným s Menzelovým filmem *Obsluhoval jsem anglického krále* nebo s komedií *Líbáš jako bůh*. Tahle čísla dohromady znamenají docela dobrý bzukot.

Králik na recepci

Bzučelo to i na recepcích. Jejich oblíbeným místem byla restaurace *Malé Versailles* nad pravoslavným kostelem, *Poštovní dvůr* za hotelem *Richmond* a také přímo *Vřídelní kolonáda*. Tady si ohradila prostor pro svůj večírek *Česká televize* - hned vedle stříkalo to nejsilnější karlovarské vířidlo. Na televizní party se objevilo docela dost známých hostů, například herečka a moderátorka Halina Pawlowská spolu s olympijskou vítězkou Kateřinou Neumannovou. Sportovkyně přišla sama, bez své sedmileté dcery. Měl jsem možnost si s ní trochu popovídat o tom, jak na konci roku 2006 trénovala se skupinou běžkařů s ústním povolením ředitele správy Národního parku Šumava Aloise Pavlíčka (v posledních parlamentních volbách v Česku kandidoval za Stranu Zelených, která nakonec bídně propadla). Neumannová trénovala v „klidové“ části Národního parku Šumava za Březníkem a údajně tím rušila tetřevy. Později se ukázalo, že klidová území byla v Národním parku Šumava zřízena nelegálně, ale to už se celý mediální stroj s „Neumannovou rušící tetřevy“ rozjel naplno a nebylo ho možné zastavit. Jako svědek tehdejších událostí jsem lyžařku v Karlových Varech ujistil, že nešlo o tetřevy, jako o to, získat bytelný argument k odstranění tehdejšího ekologického ředitele Pavlíčka, který byl pro skupinu radikálů tlačících se do vedení národního parku málo zelený a málo radikální a příliš váhal se zavedením bezzásahového režimu na 30% šumavského parku bez souhlasu obcí a obyvatel. To se podařilo až jeho nástupci, na kterého podaly obce kvůli tomu správní žalobu. Na večírku ČT jsem zažil víc dobrých situací. Například moderátorka úvodního proslovu mj. řekla, že poplatek za použití WC ve Vřídelní kolonádě ve výši 8 Kč se má platit rovnou generálnímu řediteli Jiřímu Janečkovi. Těm, kterým se pak chtělo na WC, přeshlapovali a

hledali pana generálního. Ukázalo se, že šlo jen o vtip. I další vtipy se podařily. Povídal jsem zrovna si s televizním a rozhlasovým moderátorem Petrem Jančaříkem a jeho ženou. „Hele, nevíš, jestli je tu Králík?“ zeptal se mně známý plzeňský moderátor. „No jasně, viděl jsem ho včera v Thermalu,“ odpovídám. „Fakt, oni jsou tu Králíci?“ ptá se udiveně Jančařík. „No jsou, vždyť jsem Králíka na vlastní oči viděl!“ „To se divím, já ho neviděl! Hele, kdy přijeli, já o tom vůbec nevím,“ sonduje Jančařík. „Nevím, kdy, ale jsou tady, včera jsem s ním mluvil.“ „Tak on je tu taky ten náš Králík!“ podivil se Jančařík. V tu chvíli se vedle nás ozvalo: „Tady jsem.“ A stál vedle nás jako kdyby vyrostl ze země sám Jiří Králík, ředitel filmového festivalu *Cinema Mundi* a bývalý ředitel *Letní filmové školy* a festivalu *Nad řekou* v Písku. „Tak tady máš Králíka,“ hlásil jsem hrdě Jančaříkovi. Ale ten byl zjevně zaskočen: „Ježíšmarjá, já myslel jinýho Králíka, toho našeho společného známýho z Plzně, co prodává lyže, Standu Krále!“ A byly i jiné večírky. Třeba tradiční slovenský na terase hotelu *Thermal*. Viděl jsem tu generálního ředitele Slovenského filmového ústavu Petera Dubeckého, ředitelku Národního kinematografického centra Sašu Strelkovou nebo ředitele *ArtFilmFestu Trenčianské Teplice* Petera Nágela. Ten byl letos dokonce v mezinárodní porotě statutární poroty programové sekce Na východ od Západu (hlavní cenu tahle porota dala rumunskému filmu *Aurora*). Na slovenské party byl i režisér Vlado Balko. Jeho *Pokoj v duši* je jedním z mezinárodně nejúspěšnějších slovenských filmů poslední doby. Slovenský filmový ústav držel ochrannou ruku nad letošní retrospektivou slovenského režiséra a herce Palo Bielika (v roce 1959 natočil například film *Kapitán Dabač*, na který jsem se snažil jako malé dítě dostat navzdory zákazu, o tři roky později natočil *Jánošíka* a v roce 1966 film *Majster kat*).

Hity publika

Samozřejmě byly večírky sponzorů, tradiční Media Party a večírek *European Film Promotion*, úspěšné evropské organizace, která na MFF Karlovy Vary uvádí oblíbenou sekci Dny kritiků Variety: Evropa nyní! Mezi deseti nejoblíbenějšími filmy festivalu byly tři právě z téhle sekce, což je co říct. Byl to francouzský film *Ježek* (režie Mona Achache), německý filmový hit *Vždy připraven* (Markus Goller) a britský film *To nejdůležitější* (Bruce Webb). V prestižní sekci Variety byl letos český film - hořká komedie *Muži v říji* od nonkonformního režiséra Roberta Sedláčka. Ježek vypráví podivuhodný příběh jedenáctileté dívky Palomy z Paříže. Dívka sice žije obklopena luxusem, ale trpí tzv. komplexem akvária. Připadá si jako akvarijní rybka a dospělá považuje za „mouchy narážející na sklo“. Šestnáctého června se Paloma rozhodne, že za 165 dní spáchá sebevraždu. Ale ještě předtím chce natočit film o absurditě věcí. Točí svého úspěšného otce - manažera, svou matku, užívající antidepressiva i svou sestru, pro kterou je život boj a v něm je třeba především zničit druhé. Úspěšní lidé se usmívají, ale pod úsměvem je nervozita, nedostatek snů a možná i zlo. Malá Paloma přemýšlí o docela vážných věcech: „Proč mají dospělí problém

se smrtí, když je to něco tak obvyklého?“ ptá se sama sebe - ve filmu je vnitřní monolog velmi častým výrazovým prostředkem. Do přípravy dívčina posledního filmu ale vstupí nepřijemná domovnice Michele. A také nový nájemník v domě - Japonec jménem Kakuro Ozu. Japonec si oblíbí právě domovnici, vidí v ní něco víc než jen uklízečku a pomocnici těch, kdo mají peníze. Dokonce ji pozve na večeři. „Byla jsem vždycky bezvýznamná,“ říká na večeři domovnice, která není zvyklá obelhávat sama sebe jako mnozí jiní. Už už to vypadá na pokračování romantického románu o služce a jejím bohatém dobrodinci, ale všechno bere obrát. Smrtí vykupuje Michele život Palomy. A dívka říká: „Co jsi dělala v okamžiku smrti? Byla jsi připravena milovat.“ Domovnice je ježek - na povrchu má ostny, bodá, ale uvnitř je měkká a teplá. Lidská. „Všichni jsme ježci,“ říká se ve filmu Ježek.

Další film *Dnů kritiků Variety*, který se stal jedním z nejoblíbenějších filmů festivalu, je německý film *Vždy připraven* - s jedním a půl miliónem diváků nejuspěšnější film německých kin v roce 2009. Je to film o dvojici naivních mladíků z východního Německa. Kluci se po pádu zdi vydávají na cestu napříč Amerikou, aniž by mluvili anglicky. U pasové kontroly v Americe prohlásí, že jsou komunisti a hned jdou jako podezřelí cestující na screening. Diváci ve festivalových kinech (i když mnozí z nich se narodili až po pádu zdi) se dobrodružství dvou enderáků upřímně smáli. Britský film *To nejdůležitější* je o patnáctiletém chlapci, který trpí nevyléčitelnou srdeční chorobou a většinu času tráví v nemocnici - a ještě než umře, rád by zjistil, jaké to je vyspat se s holkou. Skvěle natočené komediální drama se silnou lidskou notou - to je asi hlavní důvod, proč si diváci film tak oblíbili. Uvedení filmů vybraných několika kritiky mezinárodního filmového časopisu *Variety* zastřešila z peněz MEDIA programu Evropské unie organizace European Film Promotion. Stejná organizace, která na Berlinale uvádí mladé talentované herce (Shooting Stars), v Cannes mladé talentované producenty (Producers on the Move) a na MFF v San Sebastianu nadějně mladé distributory (European Distributors: Up Next!).

Moskytiéra a ti druzí

O vítězném filmu festivalu - španělské *Moskytiéře* se v průběhu festivalu nepsalo tak, jak by si zasloužila. V anketě čtrnácti filmových kritiků se *Moskytiéra* dostala jen na průměr 2,7 bodu. Největší průměr dosáhl český film *3 sezóny v pekle* (3,7) - tady ale pomohly české kritičky Věra Mišková a Darina Křivánková, které se ankety zúčastnily a českému filmu daly nejvyšší možný počet bodů - 5. Nejhuř v anketě kritiků dopadl iránský film *Jsou věci, které nevíš* (2,4 bodu). Ten nakonec od mezinárodní poroty dostal zvláštní uznání a *Moskytiéra* vyhrála nejvyšší cenu - *Křišťálový globus*. Film *3 sezóny v pekle* nakonec na žádnou statutární cenu nedosáhl. Podobné to bylo s francouzským filmem *Sladké zlo*. Ten u kritiků dostal tři body, ale u poroty získal Cenu za nejlepší herecký výkon (Anais Demoustier).

Dokumentární soap opera *Hitler v Hollywoodu* skončila u kritiků se 3,2 body, ale v porotě filmových kritiků FIPRESCI (jiných kritiků, než

NOCTURNES IN THE CITY

PRAGUE CATERING

416.504.5787
638 QUEEN ST. WEST
WWW.THEPRAGUE.CA
CATERING@THEPRAGUE.CA

By Chef Tom Král

Denní kronika

12.7.2010

Policii a vnitro čeká čistka. Odejdou Martinů i Komorouš

Praha-právo/Radim Vaculík-Předseda Věcí veřejných (VV) a budoucí ministr vnitra Radek John zřejmě po svém jmenování odvolá z funkce policejního prezidenta Oldřicha Martinů.

John to včera připustil v pořadu Otázky Václava Moravce v ČT. Důvodem změny je podle něj snaha šetřit, což se prý policejnímu prezidentovi někdy nedařilo.

Na otázku, zda přijde s návrhem na odvolání Martinů, John odpověděl: „Budou samozřejmě i personální změny, a aby policie fungovala, musí mít i fungujícího policejního prezidenta... Myslím si ale, že je to logické.“

Je podle něj třeba ušetřit v resortu vnitra pět miliard korun a za dob Martinů se prý v některých případech nešetřilo. Šéf VV v této souvislosti zmínil plánovaný odprodej části vozového policejního parku, kdy některá auta policie čekají na nového majitele na parkovištích už půldruhého roku. Budoucí místopředseda trojkoaliční vlády John také uvedl, že nynější první náměstek ministra vnitra a bývalý šéf Národní protidrogové centrály Jiří Komorouš už náměstkem za jeho budoucího ministrování nebude.

„Nemám problém s tím, že první náměstek bude muž z ODS (Jaroslav Salivar), ať je tam i náměstek z TOP 09. Velmi si ho (Komorouš) vážím za protidrogové věci, nicméně nebude náměstek,“ upřesnil John. Už dříve řekl deníku Právo, že vylučuje i případné jmenování Komorouše policejním prezidentem, jak se o tom v posledních týdnech spekulovalo. Včera v souvislosti s touto funkcí ještě doplnil, že už ví o jednom policejním odborníkovi, který je nestraníkem, ale jeho jméno zatím neprozradil.

John také přiznal, že kvůli zmíněné pětimiliardové úspoře bude muset propouštět část policistů a dalším snížit platy. Podle něj ale neprijdou o místo muži zákona ve výkonu služby a na ulicích, nýbrž lidé v kancelářích a v „horních patrech“.

„Bude to jistě velmi dramatické a kontroverzní, ale už není kde brát,“ konstatoval John a připomněl, že ČR má nejvíce policistů na počet obyvatel v Evropě. Budoucí ministr vnitra chce také požádat Národní bezpečnostní úřad o prověrku na nejvyšší stupeň „přísně tajné“. Vyzve k tomu také své kolegy z VV, kandidáty na ministry pro místní rozvoj Kamila Jankovského a dopravy Víta Bárta. Ten už přitom má podle Johna zatím druhou nejvyšší prověrku na stupeň „tajné“ a učí na policejní akademii.

Bárta byl donedávna spojen s bezpečností agenturou ABL, jejíž poloviční podíl před několika dny prodal svému bratrovi Matějovi. John v této souvislosti uvedl, že se ABL nebude ucházet o miliardovou zakázku na elektronické náramky pro systém domácího vězení, kterou vypsalo ministerstvo spravedlnosti.

John v ČT rovněž podpořil možný plán budoucího ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila (ODS) odvolat z funkce nejvyšší státní zástupkyně Renatu Veseckou. „Je to plně v jeho gesci. Musí si udělat analýzu a přinést konkrétní důvody, proč ji odvolává. Změna je nutná. Podpořím jeho návrh, pokud bude opřený o konkrétní fakta, a zvednu pro to ruku,“ naznačil John.

Zná prý z praxe, že státní zastupitelství fungují špatně a metou pod koberec mnoho věcí, které policie vyšetří.

S případným odvoláním Vesecké souhlasí i šéf české pobočky nevládní protikorupční organizace Transparency International David Ondráčka.

„Myslím si, že ten krok je nezbytný pro to, aby se atmosféra ve státním zastupitelství změnila a aby začalo fungovat co nejefektivněji,“ řekl v České televizi Ondráčka.

13.7.2010

Cesta k reformám otevřena. Budou bolet

Praha-právo/Lukáš Bek, Oldřich Danda-Přesně 45 dní po volbách podepsali včera představitelé ODS, TOP 09 a Věcí veřejných v pražském Hrzánském paláci koaliční smlouvu, která otevře cestu nejen ke jmenování Nečasovy vlády, ale hlavně k dalekosáhlým a pro mnohé bolestivým reformám, které nemají od vzniku České republiky obdoby.

Definitivně tak po 14 měsících skončí tým Jana Fischera a období, kdy mělo Česko dva premiéry.

Podpisu předcházela jednomyslný souhlas vedení ODS a TOP 09 a souhlas 78,13 % účastníků internetového referenda Věcí veřejných. O bytí a nebytí koalice nakonec rozhodovalo jen 3727 věčkařů, tedy 22 % z 16 873 registrovaných sympatizantů strany.

„Můžeme odstartovat náš projekt založený na odpovědnosti vůči této zemi a deseti miliónům občanů, kteří tady žijí,“ uvedl po podpisu Nečas.

Vláda by podle něj měla zastavit zadlužování, posílit právní stát a zmenšit prostor pro korupci. Premiér věří, že koalice bude „velmi soudržná“.

Členové nové vlády se mají dnes na Hrad dostavit po vlastní ose, na Úřad vlády k prvnímu krátkému zasedání pojedou dvěma vládními mikrobusey.

„Konečně jsme dosáhli koaliční smlouvy, teď ji máme podepsanou, zítra s pomocí boží budeme ustaveni jako vláda,“ komentoval podpis předseda TOP 09 Karel Schwarzenberg s tím, že práce teprve začíná.

Šéf věčkařů Radek John připomněl, že se někteří smáli podrobnosti smlouvy. „No, jsme tak podrobní proto, že teď už stačí jenom to naplnit. A je to hotový,“ dodal k 57stránkové dohodě.

Za každou stranu smlouvu podepsali tři její představitelé. Za ODS to byli kromě Nečase místopředseda Alexandr Vondra a předseda klubu poslanců Petr Tluchoř, nikoli první místopředsedkyně strany a šéfka Sněmovny Miroslava Němcová. Ta se nicméně aktu zúčastnila. Jak řekla Právu, podepisovali se hlavní vyjednavací, mezi nimiž nebyla - v době vzniku týmů ještě nebyla ve vedení ODS.

Za TOP 09 podepisoval první místopředseda Miroslav Kalousek, který si musel narychlo od Schwarzenberga půjčit pero, a také předseda hnutí Starostové a nezávislí a poslaneckého klubu Petr Gazdík. Z věčkařů smlouvu garantují kromě Johna předsedkyně poslaneckého klubu Kristýna Kočí a volební manažer Vít Bárta.

Nečasův kabinet teď má třicet dnů, aby požádal Sněmovnu o důvěru. Projednávat se má 10. srpna.

Spokojeny jsou všechny tři strany s výsledkem referenda VV. Koalici odsouhlasilo 2912 (78,13 procenta) ze zúčastněných věčkařů. „Nenaplnily se černé scénáře. Věříme lidem, že když dostanou zodpovědnost, dělají zodpovědná rozhodnutí,“ řekl John. Hlasování „věčkařů“ začalo v pátek, kvůli technickým problémům bylo přerušeno do sobotního dopoledne. Pokračovalo pak do večerších 10 hodin.

„V ODS hlasuje 23 lidí za zavřenými dveřmi. Stejně tak v TOP 09. My jsme strana přímé demokracie. U nás hlasovalo o vstupu do koalice téměř čtyři tisíce lidí,“ řekl Právu poslanec VV Viktor Paggio.

Výkonná rada ODS skončila jednání dřív, než se plánovalo. Podle Nečase širší vedení

Dřevčický Park

Dřevčice č.p. 15, Praha-východ

**Potřebujete zajistit moderní bydlení
a péči pro seniory v blízkosti Prahy?**

Dřevčický Park,
jedinečná příležitost pro Vás

poskytujeme

- Bydlení v bezbariérových apartmánech
- Vysokou kvalitu služeb
- Jistotu pomoci
- Komplexní ošetrovatelskou péči
- Stravování z vlastní kuchyně

nabízíme

- Krátkodobé pobyty
- Dlouhodobé pobyty
- Společenské aktivity
- Zahradu s altánkem, letní terasu
- Restauraci, salonek
- Vlastní parkoviště
- Wellness

www.drevcickypark.com

**Kontaktujte nás telefonicky,
rádi Vám osobně poskytneme potřebné informace
a zodpovíme Vaše dotazy.**

mobil.....602 199 994
telefon.....326 329 158
fax.....326 307 691
info@drevcickypark.com

ODS hlasovalo jednomyslné. Již dříve se k dohodám vyjádřil klub poslanců ODS, z nich je nepodpořil jediný - Jiří Šulc z Ústeckého kraje.

„Chtěl bych velice ocenit, že bylo dosaženo rozumného koaličního kompromisu. Zahrnuje drtivou většinu požadavků ODS,“ uvedl po jednání rady Nečas. Zopakoval, že všichni ministři budou povinni plnit koaliční program, nikoli hájit partikulární zájmy své politické strany.

Obdobně se po jednání výkonného výboru TOP 09 vyjádřil Kalousek. „Bereme to jako závazek, že budeme prosazovat jeden program a ten je obsažen v koaliční dohodě. Rozpory v koalici by měly existovat jen v případě, že se strany odchýlí od koaliční dohody,“ řekl Kalousek. Také výkonný výbor TOP 09 byl jednomyslně pro smlouvu.

Podle Kalouska šlo v případě TOP 09 a ODS očekávat, jak se nejvyšší vedení stran zachová. U Věcí veřejných si tak jistý nebyl. „Celou noc jsem hrůzou nespál, jak dopadne referendum Věcí veřejných, ale zdá se, že i tam dobro zvítězilo,“ dodal Kalousek. Pro vládní spolupráci jednomyslně hlasoval i celostátní výbor hnutí Starostové a nezávislí.

Na Slovensku padají teplotné rekordy, no ešte môžu byť prekonané

BRATISLAVA. V dôsledku horúceho počasia padajú na Slovensku teplotné rekordy. “V Piešťanoch namerali 33,8 stupňa Celzia, na Sliachi 33,9 a v Žiline 33,2 stupňa C,” informoval dnes TASR meteorológ Peter Jurčovič.

“Sú to prekonané teploty z roku 2006. Niektoré rekordy, ako napríklad v Sliachi alebo v Žiline, sú aj z roku 1959 a to už je viac ako 50-ročný rekord,” dodal Jurčovič. Podľa neho sa dá predpokladať, že aj naďalej bude veľmi horúce počasie. “Veľmi teplo by malo byť až do nedele,” spresnil odborník a upozornil, že teplotné rekordy, ktoré doteraz platia, nie sú až také vysoké, aby nemohli byť prekonané.

Teplotný rekord nameraný v Bratislave je 32,6 stupňa C ešte z roku 1970. “Nie sú to také vysoké teploty, aby nemohli byť prekonané, pretože v tomto týždni sa ráta s ďalšími teplotami okolo 35 až 37 stupňov C, najmä na západnom Slovensku,” povedal.

Júl bude najteplejší aj najdaždivejší

Najteplejšie oblasti by podľa neho mali byť od Bratislavy, Komárna, po Prievidzu. “Zahrnul by som k nim aj Sliach, Lučenec, Dudince. To bude asi najteplejšia oblasť,” spresnil meteorológ. Na východnom Slovensku nebudú až také vysoké teploty, v Košiciach môžu dosiahnuť okolo 32 stupňov C.

Júl je na Slovensku nielen najteplejší, ale aj najdaždivejší mesiac. “V tomto mesiaci sa vyskytujú najvyššie teploty, ale aj najviac dní s búrkami. V súčasnosti prevažujú skôr teploty nad búrkami, aj keď sa búrky vyskytujú, ale sú zatiaľ slabé a tak stúpajú teploty,” spresnil Jurčovič.

Prílev teplého vzduchu smeruje rovno do strednej Európy, pomaly až k Baltskému moru. “Vo východnom Nemecku, severnejšie od nás sú už tri dni horúčavy okolo 38 stupňov C, vo Švédsku je 35 a v Rusku za polárnym kruhom tiež vyše 30 stupňov C,” spresnil meteorológ s tým, že celé vnútrozemie je v extrémne horúcom vzduchu a prejavuje sa to aj na našom území.

Záchranári vyrážajú v súvislosti s vysokými teplotami vzduchu do akcie častejšie ako po iné dni. “Už od piatka 9.

júla sme na všetkých krajských operačných strediskách záchrannej zdravotnej služby (ZZS) SR zaznamenali zvýšený počet prijatých tiesňových volaní. Volajúci sa sťažujú najmä na slabosť, nevoľnosť či malátnosť,” uviedla pre TASR Dominika Šulková z operačného strediska ZZS SR. Najviac tiesňových volaní v spojitosti s horúčavami sa eviduje v Prešovskom a Košickom kraji, ale tiež v Žilinskom či Trnavskom kraji.

Šulková priblížila, že u starších občanov prichádza až ku kolapsom a u detí k zvýšeným teplotám z prehriatia slnkom. “Aj napriek mnohým odporúčaniam, ktoré k nám denne zaznievajú prostredníctvom médií, ľudia nedodržiavajú pitný režim, zdržiavajú sa na priamom slnečnom žiarení v rizikovom čase obeda a následne sa tak vystavujú nástrahám, ktoré letné počasie prináša,” upozornila.

Záchranári tiež varujú najmä mladých ľudí pred požívaním alkoholických nápojov, ktoré si mnohí spájajú s pobyťom pri vode. “Dochádza tak k nešťastiam spojeným s topením sa,” poukázala Šulková. Navyše, okrem utopenia hrozí v prípade kúpania a pitia alkoholu aj riziko úrazov. Výnimkou tak nie sú ani úrazy krčnej chrbtice po skoku do vody s nízkou hladinou.

Brusel nás pritlačil k eurovalu

Brusel, Bratislava-sme/Ela Rybárová, Marianna Onuferová-Odkaz nemeckého ministra financií Wolfganga Schäubleho, že pre Slovensko neexistuje žiadny priestor na ústupky, sa potvrdil. Podiel Slovenska na obrannom vale sa už nezníži.

S výškou záruky v obrannom vale už Slovensko nepohne. Premiérka Ivetta Radičová to prvýkrát otvorene priznala po stretnutí s predsedom euroskupiny Jeanom-Claudeom Junckerom v Bruseli. „Podiel Slovenska už nie je možné meniť, generálny súhlas dala predchádzajúca vláda už v máji,“ povedala.

Slovensko sa má na prípadnej pomoci niektorej z členských krajín eurozóny, ktorá sa dostane do podobných problémov ako zadlžené Grécko, podieľať zárukou vo výške 4,37 miliardy eur.

Všetky krajiny eurozóny spoločne sumou 440 miliárd eur. Výška nášho príspevku je podľa ministra financií Ivana Mikloša jasný dôkaz, že „vláda Roberta Fica nerokovala, aby vyrokovala lepšie podmienky“.

Bývalá vláda sa k eurovalu zaviazala a mechanizmus bez slovenského podpisu nemôžu spustiť, zopakoval Juncker. „Chýba len jeden podpis, a to podpis Slovenska. Tento podpis je nutný, aby mohol mechanizmus pre 16 krajín eurozóny fungovať. Je to otázka dôveryhodnosti eurozóny,“ povedal. Dodal však, že všetko je na rozhodnutí slovenskej vlády.

Radičová pritom hovorí, že vláda môže dať súhlas len s istými podmienkami. Akýkoľvek prípadný vstup do obranného valu podmieňuje záväznou dohodou eurozóny, že uskutoční potrebné reformy v bankovom sektore na úrovni Európskej komisie, Eurostatu a ratingových agentúr.

Či Slovensko rámcovú dohodu o obrannom vale nakoniec podpíše, Radičová ani v utorok nepovedala. Chce dnes o tom rokovať vo vláde a s koaličnými partnermi. Vláda však podľa

nej nemieni blokovat' politickú dohodu o vytvorení valu eurozóny.

Ficova vláda súhlasila s obranným valom v máji, no oficiálne potvrdenie súhlasu nechala na nový kabinet. „Cieľom pseudorokovaní v Bruseli nebolo nič iné, len vyčistenie si cesty pred vydaním súhlasného stanoviska,“ povedal Fico. Radičovej odkázal, že ak si myslia, že euroval nie je dobrý, nech to nepodpíšu. „Na rozdiel od nich strana Smer-SD teraz, tak ako aj pred voľbami, tvrdí, že val je pre občanov Slovenska životne dôležitý,“ dodal Fico.

Eurozóna čaká, že Slovensko podpíše rámcovú dohodu do konca júla. Predseda Európskej komisie José Manuel Barroso povedal, že chápe, že dnes sa uskutoční prvé rokovanie novej vlády. Očakáva však, že rámcovú zmluvu o eurovale podpíše. Radičová ho uistila, že

Slovensko je zodpovedný člen Európskej únie.

„Vyzerá to tak, že predchádzajúca vláda nič pre Slovensko nevyrokovala a my nemôžeme nič iné urobiť, len to podpísať,“ povedal predseda Most-Híd Béla Bugár. Zopakoval však, že grécku pôžičku nepodporia. Tá však nebola hlavnou témou rokovaní v Bruseli a aj Radičová ju odmietala.

„Naše nie pre pôžičku Grécku platí a platilo a takto som informovala aj pána Junckera,“ povedala. Zároveň dodala, že návrh na poskytnutie pôžičky Grécku predloží slovenskému parlamentu. Podľa Junckera je v otázke Grécka dôležité, že Slovensko „je na dobrej ceste“ a malo by skúsiť záväzok vysvetliť občanom, hoci „situácia Slovenska nie je najjednoduchšia“.

**Šikovný devatenáctiletý student z Prahy,
s pracovním povolením hledá
jakoukoliv práci
obor studia - zahradnictví
Reference možné.
Michal 647/867-4288
E-mail: kemet.taita@seznam.cz**

20102-13

Česká a slovenská televize na internetu!

APPROVED

nova prima JOJ 1 2 1 2

Nyní OnlineTV1 v novém!
nový Web, více stanic! **větší** archiv!
www.onlinetv1.com

Your Connection To Home

onlineTV1.com

www.onlinetv1.com

Pomníčky u silnic

Stavět pomníčky v místě lidských tragédií je obyčej prastarý. Tato místa totiž přestávají být bezejmenným kouskem louky, nezajímavým úhorem porostlým křovím či obyčejným příkopem. Tato místa, bez ohledu na naši víru nebo nevíru, náboženské přesvědčení či světový názor, získávají v našich očích zvláštní atributy: Tady byla prolita krev, tady se propojila pozemskost s věčností, právě tady byl osudem narýsován metafyzický průsečík života a smrti nějaké lidské bytosti.

V čase míru přichází náhlá, násilná smrt nejčastěji skrze tragická dopravní nehody. Stále si to odmítáme připustit, ale jsou to právě silnice, které můžeme s trochou fantazie přirovnat k věčným bojištím, kde se denně sčítávají škody a ztráty. A což teprve přijde-li řeč na vražedné zbraně? - Inu, přece tak nemůžeme nařknout ten drahý nablýskaný zázrak techniky zaparkovaný u domu. Ne, my, každý jeden, věříme ve svou šťastnou hvězdu, přestože není dne, abychom se svým čtyřkolovým miláčkem neprojeli hned okolo několika osudových míst. Míst nejtragičtějších dopravních nehod.

Tvrzení, že silnice jsou naše největší hřbitovy je pochopitelně jen obrazné. Pomníčky rozeseté v jejich blízkosti mají s hroby společnou jen jistou symboliku. Navíc jsou pokračováním pradávnej tradice, ke které se ovšem nikdo přímo nehlásí. Tradice označovat místa lidských neštěstí kameny, mohylami a kříži. Takovéto klasické pomníčky po obětech blesků a mordů, jsme zdédili spolu s krajinou po předcích. Můžeme je občas nalézt i na mapách, a tu a tam se nějaká ta osvětlená obec rozhodne je zachovat či obnovit.

Moderní silniční pomníčky na mapách nenajdeme. Ani ty neosvětlenější obce se o ně nestarají. Vždyť rostou samy jako houby po dešti a svým počtem zcela zastínily ony historické. Podél našich silnic a dálnic jich můžeme objevit stovky, či spíše tisíce. Statistika mlčí. Jsou to spontánní pietní výtvoř a stavbičky, které nikdo neeviduje. Tudiž se ani nikde nedočteme, kolik obětí z toho tisíce ročně usmrčených na českých a moravských silnicích má svůj památníček. Může jít o vázičku s květinami, dřevěný křížek na odřeném stromě, svíčku

s obrázkem, až třeba o kamenný obelisk s vytesanými daty a zvěčnělými portréty nebo o betonový monument od pravé hrobky k nerozeznání. Meze neexistují.

Jak je vidět, škála tohoto pietního projevu je nesmírně široká, postrádá pravidla nejen legislativní, ale i zvyková, jak to známe ze hřbitovů. Zatímco se hřbitovy vyznačují přísnou strohostí a zdobí je více méně jen svíce, květiny, případně smuteční věnec, pomníčky u silnic doplňují plyšové hračky, častá jsou autíčka a motocykly, výjimkou není naaranžovaná pneumatika, tu a tam i textové sdělení. Člověk se tak dozví, že zemřelý měl rád rychlost a vítr v uších, anebo si přečte zatrpklou poznámku o bezohledném viníku dané nehody.

Asi nebudeme daleko od pravdy s tvrzením, že se takřka vždy jedná o nelegální výtvoř na cizím pozemku, které jsou následně, pokud vysloveně nepřekáží, tolerovány. Takhle to však nemusí zůstat na věky. Vzhledem k rostoucímu jejich počtu, a také k jejich koncentraci v některých exponovaných úsecích silnic, se zdá, že si společnost bude muset existenci tohoto fenoménu přiznat, zabývat se jím, případně jej i nějak regulovat.

Jedním z řešení, které se již v praxi uplatňuje, je budování společného pietního místa pro tu kterou silnici, respektive její vymezený úsek. Ukazuje se však, že tento způsob neuspokojuje citové potřeby pozůstalých dotýkat se fyzicky místa, kde duše jejich blízkého opustila tělo a tento svět.

Je v tom cosi tajemného. Něco neuchopitelného. Něco skrytého v hloubi našeho nevědomí. Vždyť tu nenajdeme rozdíl mezi člověkem středověkým a současníkem. Ani celá staletí, ani převratné vědecké objevy, ani údajná moderní racionalita na tom zholá nic nemění. Společné pietní místo zůstává anonymní. Postrádá právě tu jedinečnost a autentičnost místa tragické nehody, ono mystické fluidum, které nás přitahuje a děsí zároveň.

Miroslav Petr - červen 2010

Láska k přírodě

Přírodu má každý rád. Určitě i vrcholní manažeři BP, ropného gigantu, jehož havárie na podmořském ropném vrtu plní Mexický záliv životu nepřátelskou substancí a články novin hrozivými palcovými titulky.

Přírodu má každý rád. Sotva by někdo jen trochu rozumný tvrdil opak.

Vždyť příroda toť ozeleněný květináč v pokoji, truhlík s bujnými rostlinkami na balkóně, rozkvetlá zahrádka u domu, upravený městský park i neprostupná divočina. Příroda to jsme i my, každý z nás. Máme dokonce stejné geny nejen s lidoopy, ale i s mouchami. A konečně, na stavu přírody - biosféry jsme životně závislí.

Obdivujeme přírodu. Ale většinou zůstáváme se svým zájmem jen na povrchu. Naše oči sklouzávají po krajině, po tvarech, po barvách. Je to jako dívat se na vyzdobený dort a nechutnat.

Obrazy z přírody vnímáme často pouze jako film. Sledujeme je z okénka auta, z odstupů z cesty, z výšin své lidské nadřazenosti. Ochuzujeme se tak o další vrstvy poznání, a tím také o radosti, které jsou na dosah. Kolik vlastně rozpoznáme hlasů ptáků, kolik motýlů? Co víme o závislosti jednotlivých druhů fauny na sobě navzájem? Co o provázanosti životních cyklů rostlin a hmyzu?

Láska k přírodě však není jen o poznání. Patří k ní, stejně jako i k jiným láskám, jistá aktivita. Odhodlanost bránit a chránit obdivované hodnoty. A nejde tu jen o moderní trend posledních desetiletí. Již Karel Čapek v roce 1928 v Literárních novinách přirovnává devastaci přírody ke stejnému barbarství jako balit si buřty do listů Vyšehradského kodexu nebo dláždit ulice kameny vylámanými z baziliky sv. Jiří. Uzavírá to slovy, že „přírodní historie našich krajin je stejně památná jako kterákoliv velká památka historická.“

Ani se nechce věřit, že je to tak dávno, co byla tato slova napsána. Posoudit aktuálnost můžeme i u následující věty: „Ochrana vzácných přírodních památek není otázka sentimentality, nýbrž povinné úcty; tyto památky, ať je to prastarý strom, předvěký porost nebo vzácný geologický útvar, nám představují něco ctihodnějšího než podnikatelský zájem pana Petra nebo Capla.“

Podnikatelský zájem panů BP jistě nelze šmahem označit za nectihodný. Vždyť ve svém výsledku hasí naši neukojitelnou ropnou žízeň, umožňuje využívat naše motorové vehikly v cestách za prací i za zábavou, plnit obchody zbožím zdaleka i z blízka, příjemně temperovat pokojíčky, a vůbec žít si na úrovni a pohodlně. Z jejich lidumilného businessu zajišťovat miliónům lidí vysokou životní úroveň, sebe jistě nevyjímaje, ale vymizela ona povinná úcta k přírodě, jak ji zdůrazňuje Karel Čapek. Z jejich kalkulací se vytratil onen tak často vysmívaný princip předběžné opatrnosti. Princip, který je jedním ze základních sloupů udržitelného rozvoje lidské společnosti.

Zkrátka, lidstvo v zastoupení firem, korporací a států by se mělo vyvarovat takových činností, kde existuje riziko vzniku havárie, jež nedokáže zvládnout. A to bez ohledu na pohádkový zisk a vysokou zaměstnanost, které takový podnikatelský záměr slibuje. V případě budování a provozování jaderných elektráren se nad tím nikdo nepozastavuje. U podmořské těžby ropy je tomu zřejmě jinak.

Ale vzato do důsledku, nemuseli bychom se při dodržování zmíněného principu nějak začít krotit? Třeba zrovna v konzumování benzínu, tedy v rozsahu té naší „neomezené“ mobility. A třeba zrovna proto, že máme rádi přírodu.

Ale taková láska už něco stojí, není-liž pravda. Zapomínat na povinnou úctu k přírodě ovšem také. Dost možná, že už o tom manažeři z BP něco vědí. Nebo ne?

© Miroslav Petr-foto Květa Kalousková

Dvě hospody na jednom rohu naproti AGO

(Dundas a McCaul)

v místě, kde je piva jako šafránu!

Na pípě jsou desítky evropských piv a mezi nimi

Pilsner Urquell a Czechvar!

K tomu jídlo po celý den

Otevřeno sedm dní v týdnu od 11 do 2 ráno.

Village Idiot Pub

126 McCaul St.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/597-1175
E-Mail: idiot@atef.ca
www.villageidiotpub.ca

Sin&Redemption

136 McCaul ST.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/640-9197
E-Mail: sinners@atef.ca
www.sinandredemption.com

Kam asi člověk spěje, když v životě nedospěje

Vzdělávací systém má vyučovací stupínky, říká se jim třídy, které žák musí překlenout, aby ze základní školy postoupil na střední stupeň a stal se studentem. Student - slovo z latiny, znamenající zaujatého, pilného člověka, který míří k maturitě, zkoušce dospělosti. Má-li na to, jde po maturitě na vysokou a není důvodů, aby se vracel na střední či základní školu, aby si doplnil díry, které se snad ve studiu vysoké školy projeví.

Školství je prastarý a vymakaný systém; už Sinuhet, ten egyptský lékař před tři a půl tisíci let, postupoval v románu ve školení na lékaře jako se to dělá dnes.

Lidský život je rozmanitější než školství, a za zdolávání stupínků v životě nedostáváme diplomy. Určitý důvod nehodnotit životní postup je ten, že v životě se nedá propadnout a opakovat třídu.

Zdeněk tvrdí, že někteří, a opravil se, mnozí by se propadli až do mateřské školky.

Ten úvod o školství jsem zapsal jak to Zdeněk říkal a mně se to líbilo, protože mi po tom úvodu přečetl větu z českého tisku, která mne pobavila a jeho rozzušila a tu větu přepisuji doslovně: *Nejsem vyznavačem díla Karla Marxe, i když myslím, že ten fousatý chlapík žádný tulpas nebyl.*

„Co ty na to?“ obořil se na mne Zdeněk, a já pokrčil rameny a řekl „Zjevně autor nemyslí...“

„Ale myslí,“ hněval se Zdeněk, „vždy to sám píše jako myšlenku, a že myslí...“

„Nemyslí,“ řekl jsem definitivně, „protože to píše, aby Ti zvedl tlak a rozlil žluč, a povedlo se.“

„Ty mne s tou Tvou shovívavostí k lidem štveš,“ řekl Zdeněk a já odpověděl, že nemám čas ani chuť se obírat s každou bláznivinou, které lidi píšou a neobjasňují, proč to tak píšou.

Zdeněk je bojovník od kosti a nikdy nepřevzal pravidlo mého dědečka: „Čím víc člověk mlátí cepem do sračky - tím víc je postříkaný a sám smrdí.“ Znova jsem to zopakoval.

To ale Zdeňkovi nešlo pod fousy a napadl mne zpříma otázkou: „Jak ty jsi na tom s Marxem?“ Uchechl jsem se: „Asi jako s pubertou, nerad na to vzpomínám a už to ani nebude!“ „Vysvětli!“ zavelel Zdeněk, a já neochotně řekl, že jsem nasával marxismus-leninismus na střední i na vysoké škole a čím déle jsem ho nasával - tím mi připadal blbější a pak jsem emigroval z marxisticko-leninského nebička do surového kapitalismu a všechny ty blbiny zapomněl a dělal kapitalismus, tak nějak ze vzdoru, co mne učili a bylo mi to na pendrek.

Zdeněk se zašklebil, jako lidé, kteří cestují po stejné cestě a znají každý zákrut i hrbol a tím šklebem mi naznačoval, že si ještě ty citáty a poučky z Marxe pamatuje.

Ale moje osobní zkušenost s marxismem není zajímavá; zajímavější je, že šestina světa se pokoušela marxismus proměnit v nebičko a za 70 let zkoušení to opustili jako slepou cestu lemovanou milióny individuálních poničených osudů, zmařených nadějí a polámaných slibů.

„Chápej Zdeňku, mně je marxismus lhostejný jako alchymie, která slibovala udělat zlato ze šutru.“

Zdeněk roztrhl tiskovinu s předmětným citátem napůl, půlky složil a roztrhl je napůl a zmačkal do chuchvalce a dobrou trefou hodil do odpadkového koše. Otřel si dlaně o kalhoty a řekl: „Aby mi ta špína nezůstala na rukou podle filozofické věty tvého dědečka.“

„Můžu Ti přinést ještě jedno kafe?“ řekl jsem na usmířenou z té marxistické nepohody.

U pultu s kafem se mne majitel kavárny *Books&Beans* polohlasem optal, jestli jsme se už usmířili? „Cože?“ dělal jsem udiveného, a Matt řekl, že Zdeněk dvakrát zvýšil hlas a já řekl, že to nebylo ze zlosti, ale že Zdeněk je velice vášnivý člověk, když ho strašidlo blbosti obchází.

Pochopitelně Matt nezná větu, že strašidlo revoluce obchází Evropu, a já mu to nevysvětloval.

Zdeněk už měl na stolku zadní stránku *Globe&Mail* a řekl, že to Jihoameričani ve fotbalu Evropanům natírají a dělali jsme prognózy, kdo vyhraje, což si netroufám zapsat.

Seděli jsme na terase, sluníčko svítilo, větřík dělal mraky od východu a možná přijde bouřka.

Ross Firla - Sudbury

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu

se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Portrét Mr. de Bolstera , presidenta Redeemer University College (olej)

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063; FAX (416) 530-0069

www.paintinggallery.net

e-mail: gabankova@paintinggallery.net

NÁKUP A PRODEJ NEMOVITOSTÍ * INVESTICE
ZAJIŠTĚNÍ PRONÁJMU NEMOVITOSTI
DOMY VHODNÉ K REMODELINGU
DOMY ZABAVENÉ BANKAMI

Informace ohledně nákupu či prodeje nemovitostí je
možno najít na internetových stránkách:

www.SupportBuyorSellYourHome.com

DIRECT: 647.296.8754

e-mail: radka@royalpage.ca

Těším se na budoucí spolupráci!

RADKA HNILICOVÁ

ROYAL LePAGE
Credit Valley Real Estate

Tomáš Berdych i Petra Kvitová ohromili celý tenisový svět Zázrační Češi ve Wimbledonu!

Tenis je jednou z perel na náhrdelníku profesionálního sportu a téměř každý týden produkuje několik lukrativních turnajů. Ale kdo mu rozumí, dobře ví, že nejvýznamnější je ten, co se nazývá Wimbledon. Hraje se na travnatých dvorcích jihozápadního londýnského předměstí stejného jména už od roku 1877 a jeho přebohatá historie zná mnoho hrdinů. Avšak kdyby býval někdo před začátkem letošního Wimbledonu předpověděl, že tentokrát mezi ně budou patřit také tenisté České republiky, odborníci by si při takové prognóze asi významně poklepávali na čelo...

Pěťadvacetiletý rodák z Valašského Meziříčí Tomáš Berdych se do bojů vrhl s puncem třináctého hráče světového žebříčku, ale nedávného postupu do semifinále antukového grandslamového turnaje v Paříži. Golubjova z Kazachstánu a Němce Benjamina Beckera, který je pouze jmenovcem slavného Borise, smetl z kurtů snadno ve třech setech. Pak však přišly problémy a v dalších dvou utkáních se nadřel jako na galejích. Proti Istominovi z Uzbekistánu musel podstoupit pětisetovou a následně proti dalšímu Němci Brandsovi čtyřsetovou bitvu. A svěřoval se: “Už je to na mě moc náročné a únava se kupí. Teď ze sebe musím vydolovat poslední zbytky sil a soustředit se ve čtvrtfinále na Federera, kterého jsem už dvakrát dokázal porazit.”

Poražený Federer se vymlouval

Wimbledonský fenomén posledního desetiletí Švýcar Roger Federer, jehož zdobí neuvěřitelných šest titulů během předchozích sedmi let, svou turnajovou smrt přežil hned v prvním kole. Proti Kolumbijci Fallovi, co ještě nezvítězil v žádném turnaji ATP a světový žebříček ho řadil až na 60. pozici, Federer prohrával 1:2 na sety, ve čtvrtém setu 4:5 a Falla byl na podání... Možná i proto proslulý Nick Bollettieri, v jehož tenisové akademii v Bradentonu na Floridě už několik desetiletích vyrůstá jedna tenisová hvězda za druhou, pravil: “Jestliže tentokrát na sebe narazí Federer s Berdychem, vyhraje Čech!” Naším uším to sice znělo pěkně, ale realita podle expertů spíše svědčila o už pokročilém věku pana Bollettieriho...

Avšak klobouk dolů před tímto tenisovým praktikem. Berdych jako pokropený živou vodou pustil do Federera svůj dělový servis i forhend, jímž ho často tlačil do jeho bekendu. A když byl pravý čas, neváhal naběhnout k síti a tam předvádět brilantní voleje. A protože také skvěle returnoval, stále více nahloďával jistotu vládce zdejší trávy. Za dvě hodiny a 34 minut povolil Federerovi jediný set a po vítězství 3:1 senzačně postoupil do semifinále! Vždy uhlazený a gentlemanský Švýcar však v tomto případě překvapil svým vyjádřením, třebaže předtím si na žádné zdravotní problémy nestěžoval: “Bolela mě záda i noha. Kdybych neměl tyhle potíže, řadu úderů bych nezkazil.” Mimochodem nad těmito Federerovými výroky se pozastavila i tenisová legenda Američan John McEnroe. A vzhledem k tomu, že v Paříži Federer prohrál se Švédem Soderlingem rovněž ve čtvrtfinále, přiznal: “Roland Garros i Wimbledon pro mě byly velmi frustrující turnaje. Už teď se nemohu dočkat, aby byl příští rok a mohl jsem to odčinit!” Berdych tak překazil Federerovi, aby Wimbledon vyhrál posedmé, což se podařilo pouze v tenisovém pravěku Britu Williamu Renshavovi (1881 až 1886 a 1889) a na konci dvacátého století Američanu Petu Samprasovi (1993 až 1995 a 1997 až 2000).

Djokoviče zničil v tie-breaku

Český tenista zdůraznil: “Nic takového, že by soupeř byl handicapován, jsem na opačné straně sítě neviděl. Řekl bych, že Federer hrál každý úder na sto procent. Pro mě bylo nejdůležitější, abych se soustředil sám na sebe a to se mně podařilo. Sehrál jsem svůj životní zápas a doufám, že další ještě přijdou!” K tomu následujícímu nastoupil proti světové trojce Srbu Novaku Djokovičovi, s nímž měl do této doby pasivní bilanci 0:2. Ale i tentokrát se karta otočila. Berdych opět skvělou nátlakovou hrou získal první set, ale když ve druhé vyhrával 6:5 a byl na podání, svůj servis ztratil a v tie-breaku nastalo infarktové drama. Za stavů 6:2 a pak 8:7 neproměnil dohromady pět setbolů, takže se naopak ke dvěma setbolům dostal protivník. Avšak poměrem 11:9 nakonec český tenista tuto sadu dotáhl do vítězného konce. Což byl klíčový moment, protože ve třetí už Djokovič, svěřenec slovenského trenéra Mariana Vajdy, odpadl fyzicky a především psychicky.

On na rozdíl od Federera však nešetřil slovy uznání na Berdychovu adresu: “Tomáš byl hodně agresivní a vyhrál zasloužený. Absolvoval velký zápas i celý turnaj. Já jen čekal, že bude dělat chyby a to bylo ode mě málo.

přece jen šlo o semifinále Wimbledonu a já v něm byl nervózní.” Celý tenisový svět najednou chtěl o Berdychovi vědět všechno. A především to, kde se v něm tak neuvěřitelná forma vzala. “Už od dětství mně lidi říkali, že bych se jednou mohl stát tak slavný jako Ivan Lendl. Ale věděl jsem, že ať se bude dít cokoliv, tak se musím soustředit jen a jen na sebe. Za poslední rok a půl mně také moc pomohli moji koučové. Trenér Tomáš Krupa i kondiční trenér David Vydra. Naučili mě, že tenis není pouze o tom, abych dřel jeden úder za druhým. Také už vím, co to je správná relaxace. Tady po čtyřech utkáních bylo moje tělo hodně zhutované. Proto si dávám střídavě studené a teplé koupele a hlavně dobře spím. Deset až dvanáct hodin denně. Ne, to co jsem teď dokázal není něco, co by přiletělo z nebe...”

Dře a lidsky dozrává

Nepočítáme-li Jaroslava Drobného, který triumfoval ve Wimbledonu v roce 1954 už jako občan Egypta, protože v roce 1948 z politických důvodů odešel z Československa, tak dosud jediným československým či českým vítězem wimbledonské dvouhry mužů je z roku 1973 Jan Kodeš. Ten o Berdychovi tvrdí: “Výrazně zlepšil hlavně servis a forhend. Při hře se nyní nenadře tolik jako jiní tenisté, třeba Djokovič. Ale hlavně vyzrál lidsky!” Třebaže Berdych Kodeše v tomto směru nedostihl, protože ve třísetovém finále podlehl současné světové jedničce Španělu Rafaelu Nadalovi, na citovaných faktech to nic nemění. Berdychovo finálové vystoupení už bylo poznamenáno únavou a v nepříjemném větru nedokázal najít recept na vynikajícího soupeře hrajícího levou rukou. Později říkal: “Moje tělo není nezníčitelné. Musel bych mít v sobě motor, abych mohl rychleji běhat. Nadal mě dostal pod velký tlak. Tento úspěch mě vynesl na osmé místo světového žebříčku, ale já chci v tenisu dokázat ještě víc...”

Tenisté nyní vzhlížejí především k dalšímu grandslamovému turnaji, kterým bude v první polovině září Mezinárodní mistrovství USA ve Flushing Meadow. Ak tomu, zda se Nadalovi, který si momentálně odjel na Mallorcu léčit svá dlouhodobě bolavá kolena, právě v New Yorku, kde ještě nikdy nevyhrál, podaří zkompletovat bájný Grand Slam skládající se ze čtyř největších turnajů (Melbourne, Paříž, Wimbledon a New York). Trojnásobný wimbledonský vítěz John McEnroe tvrdí: “Má jednu z posledních možností, ale věřím mu. Je neskutečně silný, mentálně i fyzicky.” Jiné hlasy však poukazují na Tomáše Berdycha. Přece v Paříži byl v semifinále, ve Wimbledonu ve finále a co nyní? Že by vystoupil ještě o jeden stupeň výše?

Pět odvrácených mečbolů

Avšak zpět na wimbledonskou trávu. Mezi sto a osmadvaceti hráčkami ženského singlu byla rovněž dvacetiletá Petra Kvitová. Rodačka z Fulneku, hráčka prostějovského klubu stejně jako Berdych a na ženském světovém žebříčku dvaasedesátá... K údivu tenisového světa si cestu do čtvrtfinále razila přes Rumunku Cirsteaovou, Čiňanku Jie-Zheng, která se před dvěma roky ve Wimbledonu probojovala až do semifinále, Bělorusku Azarenkovou i Dánku Wozniackou. Přitom jediný set ztratila proti Jie-Zheng a třetí světovou tenistku klasifikace WTA Wozniackou vyhnala z dvorce s potupnou prohrou 2:6, 0:6! Hodně účinný byl její levoruký servis, ostrý čop z bekendu a pohotový přechod na síť.

Ve čtvrtfinále ji čekala Kanepiová z Estonska a co se odehrávalo na dvorci číslo 1 připomínalo nejdrastičtější horror. Ve druhém setu Kvitová odvracela tři mečboly a ve třetím další dva! Při jednom z nich její druhý servis pouze škrtl o pásku, ale naštěstí míč spadl do správného pole dvorce. Tie-break druhého setu vyhrála 10:8, ovšem v rozhodujícím opět prohrávala 2:5 a 0:30 při svém podání. Nakonec jej vybojovala poměrem 10:8 a stala se senační semifinalistkou Wimbledonu. V čem spočívá tajemství jejího vzestupu? “S trenérem Davidem Kotyzou jsme před turnajem dřeli jako koně. Bylo to

závratné množství košů s míči, které jsem při tréninku odservovala. Také jsme vyhledali pomoc psychologa a chodila jsem k němu na konzultace. Abych i v zápasech zahrála to co v trénincích. Třeba každý večer dělám speciální cviky, že zavru oči a snažím se uvolnit. A také cítím, že tráva mně jako hrací povrch hodně vyhovuje.”

Převezmou štafetu dvojčata?

Opostup do finále se střetla se šampionkou šampiónek, první světovou hráčkou Američankou Serenou Williamsovou. Úvod měla brilantní, takže si v prvním setu vytvořila náskok 4:2! Teprve pak mnohem zkušenější soupeřka začala přebírat iniciativu, set vyhrála v tie-breaku poměrem 7:5 a druhý 6:2. Později ve finále Serena Williamsová deklasovala Rusku Zvonarevovou a wimbledonský primát si zajistila počtvrté. Na svém kontě jich má už jen o jeden méně než její sestra Venus, kterou tentokrát ve čtvrtfinále senzačně vyřadila Bulharka Pironková. Navzdory semifinálové prohře však i Kvitová odlétala z Londýna jako hrdinka a netajila se svou radostí: “Vím, že asi teď na mě bude soustředěná velká pozornost. Ale určitě se z toho nezblázním. Dostala jsem se do první třicítky světového žebříčku a o to víc na sobě budu dále pracovat.”

Jan Kodeš zdůrazňuje: “Petra bojuje, doslova se pere o každý míč. Je první českou tenistkou od dob Martiny Navrátilové, která se nebojí jít do žádného úderu. Její herní škála je obrovská.” A poklonu Kvitové vzdala i jediná česká vítězka wimbledonské dvouhry žen z roku 1998 Jana Novotná: “Co se jí povedlo vzhledem k tomu, že byla až v sedmé desítky světového žebříčku a že až do této doby na trávě nevyhrála jediný zápas, je nevídané. Má velké předpoklady k tomu, aby v dalších letech šla hodně vysoko.” Dodejme, že nejen Kvitová, ale i celý český tenis. I proto, že vítězkou dvouhry juniorek se stala osmnáctiletá Kristýna Plíšková. Přičemž její sestra Karolina, vlastně dvojče, stejnou soutěž letos v lednu vyhrála v Melbourne! Obě velmi nadějně hráčky trénuje Jan Bedáň, který v nedávných letech mezi světovou elitu přivedl i svou dceru Danielu. Na otázku, proč po finálové výhře nad Japonkou Ishizuovou, na ní nebyly znát žádné emoce, Kristýna Plíšková reagovala: “Možná přijdou, až jednou ve Wimbledonu vyhraji dvouhru žen. Škoda jen, že ve finále se mnou nebyla moje sestra Karolina...”

JAROSLAV KIRCHNER, Londýn

We ship cars
Worldwide.

We also do
Direct Consolidation
to Prague.

More importantly,
We will look after you.

We have garnered and nurtured a solid reputation for confidentiality, reliability, competitive rates and customer service.

Take the worry out of shipping and get in touch with us today - We'll always be there for you.

In Toronto call: 905.265.0882

www.awfforwarding.com

Trnavané, kteří přepisovali fotbalové dějiny

Dnes to zní téměř jako pohádka, ale v šedesátých letech bylo všechno možné. Fotbalisté z historického okresního města, které má dnes 68 tisíc obyvatel, vzdáleného hodinu cesty od Bratislavy se zařadili mezi nejlepší mužstva světa. V PMEZ v dubnu 1969 se dostali až do semifinále, kde narazili na legendární Ajax Amsterdam vedený Johanem Cruyffem. Po chybách brankáře zvítězili Holanďané doma 3:0 a odvěta v Trnavě měla být pouze formalitou. Jenže domácí dirigování Kunou, v obraně s Dobiášem a v útoku s legendárním Jozefem Adamcem vytvořili na trnavském stadionu hotové peklo a zvítězili 2:0. Ajax postoupil do finále, kde prohrál s AC Milan 1:4. Mnoho tehdy nechybělo, aby finále PMEZ hrál právě trnavský Spartak. Jenže nikdo z těchto velikánů trnavského fotbalu nezaznamenal na fotbalovém mistrovství světa branku. To se podařilo pouze dvěma, Jozefu Štibranymu a Kamilu Kopúnkovi.

Vraťme se tedy o několik let zpátky. Do roku 1962. Po baráži se Skotskem, kdy českoslovenští fotbalisté vyhráli v prodloužení 4:2 v Bruselu na neutrální půdě a kdy v závěru normálního času Dennis Law neproměnil gólovou šanci, postoupili českoslovenští fotbalisté na MS v Chile. Ve skupině měli Brazílii, Španělsko a Mexiko. Jasnými favority byli Brazilci s Pelém a Španělé s Gentem (celým jménem Francisco “Paco” Gento López). Gento dokázal zaběhnout sto metrů s letmým startem za 11 vteřin. Toho měl uhlídat Jan Lála z druholigové Slavie. Celé jaro kolovaly po Praze vtipy, jak Lála shání provaz, aby si z něj udělal laso, do kterého bude hvězdu první velikosti chytat.

V přípravě na MS se hrálo na Strahově utkání Československo-Uruguay. Jako vzdorné dítě jsem odmítl strávit jarní neděli s rodiči. Hlavním důvodem bylo, že jsem chtěl v rádiu (televizi jsme neměli až do roku 1976) poslouchat fotbal. Otec však přišel s jiným nápadem: „Půjdeme společně na Petřín a zatímco my budeme venku, ty můžeš jít na fotbal a pak se opět u rozhledny sejdeme.“ Taková nabídka se neodmítá.

Před zaplněným Strahovem Lála se několikrát pustil středem hřiště do útoku, za což sklídl potlesk, ostatní fotbalisté neoslňili, přestože Československo vyhrálo 3:1, ale kdo uváděl diváky do varu byl s číslem sedm trnavský mladíček dvaadvacetiletý Jozef Štibranyi. Rychlost jeho kopaček byla tak velká, že filmová technika z tehdejší doby ji nestačila zachytit a ve filmovém týdeníku, který byl promítán před MS, byly zachyceny pouze trhané pohyby nohou. Nebylo náhodou, že cestou k rozhledně, kde jsem měl schůzku s rodiči se všichni bavili jen o Štibranym.

Vypráví se, že den před zápasem se Španělskem si trenér Rudolf Vytlačil nechal zavolat Lálu a dělal, jako že si nemůže vzpomenout, kdo hraje za Španělsko na levém křídle. Dokonce předstíral, že o Gentovi nic neslyšel: „Kdyby to byl někdo výjimečný, tak o něm určitě vím...“

KAMIL KOPÚNEK STŘÍLÍ TŘETÍ BRANKU ITALŮM

Foto CBC-TV

V den velkého utkání se ulice vylidnily. Kvalita rozhlasového přenosu by se dala přirovnat k dnešní technoparty. Nebylo rozumět ani slovo. V hluku, šumění a praskání se občas dala dešifrovat jména hráčů či že se jedná o velký zápas, do toho občas výkřiky Karla Maliny, že je to stále 0:0 a dalo se tušit, že se blíží závěr utkání, když převzal mikrofón jeho slovenský kolega Oskar Mana a skrze zvýšenou intonaci i frekvenci slov bylo rozumět, že se něco děje se Štibranym; nebylo jasné, jestli je zraněn, vyloučen nebo právě u míče, chrčení v reproduktoru připomínající rušičku Svobodné Evropy byla zakončena neklamným výkřikem „Góóól!“ Do konce zápasu chybělo devět minut a nebylo pochyb o tom, že autorem branky byl Jozef Štibranyi. Teprve za týden jsem viděl ve filmovém týdeníku, co se vlastně stalo. Mladíček Štibranyi získal u půlky míč a svým neuvěřitelným sprintem utekl po pravé straně španělským obráncům. Proti němu vyběhl brankář až na hranici šestnáctky, Štibranyi se ho pokusil přehodit, což se mu podařilo, ale vypadalo to, že míč jde vedle branky. Štibranyi se chytá za hlavu, ale na poslední chvíli bere míč jakousi faleš a stáčí se k levé tyčce. Vedli jsme 1:0 a Lála uhlídal Genta, který zůstal ve stínu pozdějšího trnavského učitele, kterému se přezdívalo Vasil. Československu tato jediná výhra stačila na postup ze skupiny a později až na postup do finále, když porazilo Maďarsko 1:0 a Jugoslávii 3:1. S výjimkou roku 1990, kdy Československo postoupilo až do čtvrtfinále, kde prohrálo s Německem 0:1 se Čechoslováci či Češi nebo Slováci na MS buď nedostali anebo skončili hned ve skupině (1970, 1982 a 2006). Až letos se podařilo na Mistrovství světa postoupit ze skupiny slovenským fotbalistům, když vyřadili Mistry světa Italy 3:2.

Komentátor rozhlasového přenosu o třetí místo označil zápas Uruguay-Německo za druhý nejlepší. Podle něj bylo lepší jen utkání Slovensko-Itálie. Nebudeme hodnotit jednotlivá utkání podle krásy, ale spokojme se s tím, že se jednalo o výjimečný zápas.

Po rozpačité remíze Slovenska s Novým Zélandem 1:1 a po prohře s Paraguayí 0:2 se od slovenských reprezentantů mnoho nečekalo. Utkání mělo však překvapivý průběh. Róbert Vittek dvěma góly zahájil závěrečné drama, které vyvrcholilo po první italské brance di Nataleho. Když po druhé Quagliarella dopravil míč za Muchova záda, byla v trenéru Weissovi malá dušička, ale rozhodčí Webb, jenž později řídil finále, branku neuznal pro postavení mimo hru.

V 88. minutě se po druhé během utkání svlékl trnavský Kamil Kopúnek. Poprvé před koncem prvního poločasu, kdy byl odnesen na nosítkách Zdeno Štrba s otevřenou ranou na noze. Štrba však vehementními gesty dal najevo, že chce pokračovat a odehrál pak skoro celý druhý poločas, kdy ho právě vystřídal Kamil Kopúnek. O pár vteřin později, podobně jako Jozef Štibranyi před osmačtyřiceti lety, z pravého křídla přehodil italského brankáře Marchettiho. Vypadalo to, že je rozhodnuto, ale nastavuje se dalších šest minut a v nich Quagliarella opět snižuje na rozdíl jediné branky.

Kopúnkova branka znamenala největší úspěch slovenského fotbalu v novodobé historii (jak se na to dívá dnes sedmdesátiletý Štibranyi, o tom si můžete přečíst na straně 12). Zároveň to bylo poprvé od finále na MS v Mexiku, kdy Italové dostali tři branky během jednoho utkání. O bojovnosti slovenských fotbalistů svědčí i skutečnost, že během utkání naběhali 106,4 km.

V osmifinále se střetlo Slovensko s pozdějším finalistou Holandskem. Přestože prohrálo 1:2, podalo dobrý výkon a i tentokrát Róbert Vittek skóroval a se čtyřmi góly se zařadil mezi nejlepší střelce šampionátu. Co dodat, byl to dobrý šampionát. Nejlepší mužstvo Španělsko zvítězilo ve finále nad Holandskem 1:0 až v prodloužení a nutno říci, že i tentokrát po chybě rozhodčího Angličana Webba. Ten nešetřil žlutými kartami, kterých rozdal celkem třináct a k tomu přidal jednu červenou. Před vítěznou brankou Iniesty však neodpískal jasný roh, když se míč odrazil od španělské zdi a v zápětí ani neodpískal faul na Eliu. Stěžovat si na rozhodčí je však den po Mistrovství světa evergreenem.

Aleš Březina

Štibrányi: Kamilovi som hovoril, že dá gól

KRIŽOVANY NAD DUDVÁHOM - sme/Martin Poláš-Zápas s Talianskom si nenechala ujst ani futbalová legenda Jozef Štibrányi. Ten už nie je jediným spartakovcom, ktorý zaznamenal gól na svetovom futbalovom šampionáte.

„Whisky je načatá, pripíjame na trnavských hráčov! Zase sme ukázali, že máme v meste dobrých futbalistov.“ S týmito slovami zdvihol telefón v skvelej nálade po víťaznom zápase slovenskej reprezentácie s Talianskom Jozef Štibrányi. Bývalý československý reprezentant a strelec nášho jediného gólu z pamätného zápasu proti Španielsku na MS 1962 v Čile držal palce našim a obzvlášť trnavskému rodákovi Kamilovi Kopúnkovi. Ten v 89. minúte strelil tretí gól Slovenska, poslal naše mužstvo do osemfinále a zároveň obral Štibrányiho o titul jediného Trnavčana s gólom streleným na svetovom šampionáte. „Absolútne ma nemrzí, že už nie som jediný, naopak, som šťastný ako blcha, že Kamil prevzal štafetu. Ja som mu pred odchodom hovoril: Kamil, ty dáš gól, uvidíš! A on to dokázal,“ prezradil Štibrányi.

Autor legendárneho gólu spred takmer 50 rokov sledoval vypätý zápas s Talianskom spolu s manželkou. „Ja som normálne mŕtvy muž. Žena sedela vedľa mňa, neuveriteľne sme to prežívali. Pri tom góle Talianov z ofsajdu bol nad nami Boh,“ priznal „Vasil“, ako znie prezývka bývalého futbalového virtuóza.

Pri Kopúnkovom zásahu ho prepadli spomienky na čilský šampionát. „Keď som videl ten Kamilov gól, hneď sa mi vynoril zápas so Španielmi. Kamil nabehol krásne medzi stredných obrancov, tiež to bolo pred koncom zápasu. Musel sa pozrieť, kde je brána a dať gól. Zvládol to s rozumom,“ pokračoval Štibrányi, ktorý podobne chladnokrvne ako Kopúnek zakončil svoj nájazd na brankára Sedruna desať minút pred koncom duelu so Španielmi v roku 1962, čím zabezpečil československému tímu víťazný vstup do MS.

Štibrányi vyzdvihol dobrý výkon našich a tiež bezduchých Talianov. „Talianske mužstvo bolo v totálnom rozklade. Nemali absolútne formu a ich stopérska dvojica robila chybu za chybou. A futbal je o tom - o využívaní chýb súpera. Naši sa nezľakli a využitovali ponúknutú šancu,“ zhodnotil Štibrányi, ktorý 11. januára tohto roku oslavoval okrúhle 70. narodeniny, a svoju radosť z postupu Slovákov vôbec neskrýval. „Ak by naši vypadli, nehovorím, že by to bolo veľké sklamanie, ale nebolo by o čom hovoriť. Takto verím, že vznikne veľký ošiaľ, každý bude rozoberať náš výkon a tešiť sa na osemfinále,“ doplnil Štibrányi.

Toronto FC porazilo Colorado 1:0

Přestože bylo v posledních dnech kvalitního fotbalu v televizi více než dost a mnohé sedačky na BMO field v Torontu byly prázdné a navíc se utkání hrálo nezvykle v pravé poledne, byla zde fotbalová atmosféra, kterou dokonale vylepšil mladý habešský útočník Fuad Ibrahim, který vstřelil v 61. minutě vítěznou branku Toronta FC. Toronto tak s 22 body ze 14 zápasů je ve Východní konferenci MLS na třetím místě. Colorado je pro změnu třetí v Západní konferenci.

Sparta v Lotyšsku nezaváhala, neškodné Liepaji nasázela tři góly

Liepaj-dos,Sport.cz-Prakticky už po prvním zápase druhého předkola Ligy mistrů mohou fotbalisté pražské Sparty pomýšlet na příštího soupeře. V Lotyšsku Chovancův tým záhy poznal, že Metalurg Liepaja opravdu není protivníkem, který by mohl českým šampionům způsobit vážnější potíže. Letenští

vyhráli 3:0, a tak do odvety, která se hraje příští středu v Praze, půjdou s královským náskokem.

První branku vstřelil ve 37. minutě Kadlec, který byl odměněn za svou aktivitu. Naběhl si na přihrávku Žofčáka a prudkou křížnou střelou k tyči otevřel skóre. Domáci si do přestávky stihli jen vykoledovat první žlutou kartu.

V nástupu do druhé půle již mohla být pohoda Pražanů úplná. Matějovský přitukl míč Wilfriedovi a africký útočník předvedl lahůdku. Zbavil se trojice protihráčů a přesně umístěnou střelou pojistil slibný náskok.

V 58. minutě pak skóre ještě narostlo. Důrazný Wilfried vybojoval míč, obhodil si vybiňajcího brankáře Spoleho a v exhibičním tempu pohodlně zakončil do opuštěné branky. To byl výmluvný obrázek ilustrující rozdíl v kvalitě obou protivníků. Bylo rozhodnuto a Lotyši se již na nic nezmohli, zatímco Sparta mohla v klidu kombinovat a šetřit síly na další zápasy. Diváci: 2750.

Slovenský mistr Žilina prohrál překvapivě na Maltě s FC Birkirkara 0:1.

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zasílání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

Jsem tu pro vás!

Sutton Group-Bayview Realty Inc. Brokerage

416 483-8000 - direct 416 443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rosti@brankovsky.com

Getaway spa in Eastern Europe!

Relaxation Escapes to Renew

HEART
OF EUROPE
HOLIDAYS
DIVISION OF

UNIQUE
Enterprise Travel Ltd.

1221 YONGE STREET
(BY SUMMERHILL SUBWAY STATION)
TORONTO, ON M4T 2T8

Phone: 416-504-3800

Toll free: 1-800-825-7577

blanka@premieregroup.com

dagmar@premieregroup.com

travel@heartofeuropetoholidays.com

Business Hours:

Mo-Fri: 9:00am-5:00pm

Sat: 9:00am-3:00pm

TRAVEL AND MEDICAL INSURANCE, AIRLINE TICKETS

WWW.TICO.CA #1810380

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

Bloor St. W.

Danforth Ave.

Broadview Ave.

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

